

För ditt så kärlekfulla sista brev, tackar jag dig så hjärtligt, och deruti instämna alla de andra, de både mig, helva och tacka dig. Det var för oss så roligt att höra beskrivas om guldbirllonnet, och du var riktigt snäll som ej gjorde det, ty intet hafva vi af någon annan hört derom. Therese ännade väl skriva, men det blef väl ej af ändå. Att det var en högtidlig och vacker fest då kunna vi nog tro, och det hade varit för oss alla roligt att få vara med om den. I synnerhet kan jag tänka mig deras barns och barnbarns glädje. Var ej Orthon äfven hemma ifrån England? Hvad som mycket förvånade oss, är det, att det ej ifrån staden var någon deputation. Vi tänkte att stadsfullmäktige skulle göra det, då man vet hur mycket förbror gjorts för staden, så hade de boret komma ihåg honom på den dagen. — Du skall till Lasse framföra en hjärtlig tacksağelse för verserna han var så god och så snäll till oss, det var så kärt att få dem, och nog kan du veta hur mycket vi alla här tyckte om dem, de äro mera än vackra.

Therese kan jag säga att hon var mycket glad att få se dig och att hon var mycket glad att få se dig.

Det var så trevligt att höra ^{af dig} hur du hafva det på Wreddeby, och om eller resa och besök hos Anna, men kortt beröja mig der. Att eller många Barmen, både den gamla och de unga äro så hyggliga, tycker jag är så roligt för eller, ty det hade ju kunnat vara helt annat. Det var ju roligt hur många olycksfall som inträffat på Wreddeby, det måtte nu vara slut, ty annars blir jag äfven, som gamla baren, riktigt rädd, ^{för eller} (det vet att det ej behöfs mycket dertill. — Jag sitter i salen och skriver, Lybock är nu ute i fullt bestyr med ett och annat. Nu just håller han på att sätta el i en liten kamin, som står vid stranden nära till möss soffan, och det står en sådan röks hitat. Nu sedan så tyäras han kamin då den blifvit het, för att rostens skall gå af den. Och någon dag skall det kokas kaffe der uti kamin, han är så rolig med sina små bestyr. Jag var just med till stranden att se på hans ^{här} arbete, och han sade, "nu blir den vacker," han bad mig så helva till sig och eller att, och säga att han så ofta minnes eller. —

På förmiddagen voro vi hos Dytter
 på kaffe, vi hafva ej varit der flere än en gång
 förut, men de ha varit ofta nog hos oss.
 August Lybeck med familj, och Högskens
 Stenbäcks familj, samt gubben Konradi
 med son hafva varit här i sistare veckan.
 Maria dagen kommo vi nog ihåg vår goda
 älskade Maria den äldre, och äfven den
 yngre, och skulle gärna infunnit oss på
 gratulation, om vi det kunnat, men gifva
 att barnerna uppfyllt det i vårt ställe.
 På förmiddagen voro vi ännu alla ute
 med kaffe till majrniemi, men jag var
 på morgonen litet illamående så att jag
 ej orkade. Men på eftermidd. gingo vi
 i stället, då var jag raskare åter. Vi sutto
 på verandan och drucko kaffe, och pratade
 om eders våra kära. Flickorna hade varit
 der förut och städat upp litet, och satt
 blommor hvar de kunde omkring fönstren
 och på väggarna. Sedan lekte de
 under hög och klufva, och vi två gamla
 sutto och såg uppå. Alina hade juist då fått
 ett bref af Alina, det häste hon upp för
 oss der, och det var som Alina pratat med oss.

(6. 8. 1876 ?)

Aina säger att de inte bara fara till skola, att
det blir för dyrt, men de tycks ännu sig till
Fredrickhamn. — Hvad jag tycks att
den gammal Mina Gulin skall vara
bedröfvad och sorga sin kära Aina, och
bra beklagligt är det vipt med de stackars så
många barnen. Men Gud hafver väl omsorg
äfvän om dem. Fäse em g denna sorg bra
mycket tejer på Mina. Ensam är hon
äfvän i staden stackars Mina. Och Mina
som g kunde öfvervara guldbrölloppet, som
hon så mycket talat om, jag tänker att det
äfvän lite kostade på. —

Den 7 Aug. Jag skall färdtänna mig för ett
sestern på det skickat till staden. Jag är
skulle det bli det färdigt, men jag vill se staden
en stund hålla Lybeck sällskap, då han
var så ensam. Och betänna hemkom-
ma ungdomen ifrån sin värdskaps färd
klackan öfver 1/2 g. För ett år sedan var min
Georg med om en olycklig färd, och var så
innetligt betän och vad. Voj! voj! huru
oändligt jag saknar honom, han är så
gymt i mina tankar. —

Jag vet nu tillnärmade att man börst i beståda kyrkostyrelsen
sist 1876, samt äfven de kommande utskiftena till staden, och

Min hälsa är som vanligt, visserligen
mycket bättre än på våren, men ej så
bra som ^{tidigare} på vintern, eller rättare på
hösten i fjol. Först jag kom hit ut var
jag nästan raskare, men den sednare
tiden har mina gamla krämpor ibland
infunnit sig, och då blir mina krafter
igen sämre en tide. Men Gud vare
lof! för den hälsa jag har, intet vill
jag klaga. — — Vidröja här ute en
vecka ungefär, och sedan några dagar
i staden innan vi företaga vår resa
till hemmet. Dagen är ännu ej så
bestäm. o, eller när vi inträffa i H. for,
men några dagar före gasfurnes dithemt
vill jag vara hem. Skanske måste vi
äfven dröja i Alaro. Då jag tänker
på hemmet, så öfverfaller mig en oäfr
finfärgig Tenhet, men det måste ju
så vara. — Alline hade ^{igår} (erof af Lela,
stackars Lela, hon tycks så sorgs sin
Julius, hennes lilla Anna är nu all
hennes öfver, och frisk och snäll
sär hon vara, ^{samt} vratar och synger.

